ONBEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ
ADRES: KURTULUŞ
KATZBACH STR 3
1000 BERLIN 61

Kurtuluş

FAŞİZME KARŞI TÜM İLERİCİLERİN EYLEM VE CEPHE BİRLİĞİ GÜNÜMÜZÜN BUYRUĞUDUR

Fiyatı: 0,50 DM | AVRUPA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ | Sayı: 180 Tarih: 31.1.1978

Halkımız hergün 3-5 yeni kurban veriyor

Faşist güçler ölüm kusuyor

Katillerle uzlaşarak can güvenliği sağlanamaz

Faşist tırmanış ulusal demokratik güçlerin birliğiyle önlenecektir

MC Hükümeti yıkıldı, ama halkımızın kanı akmaya devam ediyor. Faşist saldırı ve cinayetler, baskın, soygun ve sabotajlar, faşist tırmanış daha bir kudurganlıkla sürüyor. 1976 'nın ilk 42 gününde 14, 1977'nin ilk 26 gününde 19 yurttaş öldürülmüştür. 1978'in ilk 30 günü içinde faşist cinayetlere kurban gidenlerin sayısı ise 60'ı geçti.

Gerici-faşist güçler hükümetten düştü, ama o hükümet emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin ancak görebildiğimiz hükümetiydi. Bunların gizli karanlık hükümeti iktidardadır. CİA'sı, MİT'i, Amerikalı danışmanı ile, ölüm mangaları, Mafiası, Kontr gerillası ile iktidardadır. Devlet dairelerine, okullara, iş yerlerine, ordu ve polis örgütüne yerleştirdikleri yüzbinlerce faşist-gerici bir kadro ile iktidardadır. Eli kanlı Demirel'ler, Türkeş'ler hükümetteyken ulaşamadıkları uğursuz hedeflerine şimdi bu gizli iktidar aracılığıyla ulaşmak hesabı içindedirler. Demirel işte bu karanlık güçlere dayanarak Başbakan Ecevit'i açıkça tehdit ediyor. "Haydi anarşiyi önlesin de görelim" diyor. Şimdi tutuklanmış olması gereken katillerin elebaşlarından Ülkü Ocakları Başkanı, İçişleri Bakanı Özaydınlı'ya pazarlık görüşmesi teklif edecek kadar küstahlaşabiliyor. İstanbul'da Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde belinde tabancayla dolaşan MHP'li müdür, okuldaki komandolarını toplayarak "onların söylediklerinin hiç biri bizim için geçerli değildir. Bize hiç kimse dokunamaz. Sizleri buradan hiç kimse çıkaramaz"

(Arkası 3.sayfada)

141.142.163. MADDELERİN KALDIRILMASI İÇİN YASA ÖNERİSİ HAZIRLANDI

CHP Balıkesir Milletvekili Sadullah Usumi ve 12 arkadaşı Türk Ceza Yasası'nın 141,142 ve 163.maddelerinin kaldırılması için yasa önerisi hazırladılar. Yasa önerisinde 141,142 ve 163.maddelerin, ceza hukukunun (kanunsuz suç ve ceza olmaz) ilkesine ve demokratik hukuk kurallarına aykırı olduğu belirtiliyor. CHP Grup Başkanlığına verilen yasa önerisinin CHP Genel Yönetim Kurulu'nda görüşüldükten sonra Millet Meclisi'nde işleme konulacağı bildiriliyor.

FİDEF Eğitim Kurultayı 11-12 şubat'ta yapılıyor

FİDEF 11-12 Şubat tarihlerinde F.Almanya'nın Gelsenkirchen şehrinde bir Eğitim Kurultay'ı düzenliyor. Bu konuda Türkçe ve Almanca olarak bir çağrı bildirisi yayınlayan FİDEF, velileri, öğretmenleri, sendikacıları, yerli ve yabancı eğitim çevrelerini ve ilgi duyan herkesi Eğitim Kurultayı'na çağırıyor.

Kuruluduğu günden beri F.Almanya'daki işçilerimizin sorunlarına en olumlu çözüm yolunu ve bu yolda en büyük çabayı gösteren FİDEF'in bu girişimi işçiler, öğretmenler, gençlerimiz ve yerli yabancı eğitim çevrelerinde büyük yankı uyandırdı, sevinçle karşılandı.

FİDEF'in Eğitim Kurultayı'na çağrı bildirisinin geniş bir özetini aşağıda yayınlıyoruz:

"Federal Almanya Cumhuriyeti'nde ve Batıberlin şehrinde bugün 1 milyon yabancı çocuk yaşıyor. Bunlardan 350 bin'i Türk çocuğudur. Bu Türk çocuklarından 190 bin'i okul çağında olmasına rağmen, yalnızca 125 bin'i okula gidebilmektedir. Yabancı çocuklar arasında okula gitme mecburiyeti tamamen gerçekleştirilmiş değildir. Günümüzün bu çok kötü koşulları altında, resmi tahminlere göre, yabancı çocukların yüzde 60'ından fazlası Hauptschule'yi bitirememektedir. Berufschule'ye gidenlerin oranı ise yalnızca yüzde 15'tir. Bunların yalnızca yüzde 1'i bu okulu bitirebiliyor. Daha üst okullarda da durum benzer haldedir. 1974/75 ders yılında 104.616 Türk öğrencisinden ancak

(Arkası 4.sayfada)

Betriebsratswahl 1978

1978 İşyeri işçi temsilciliği seçimleri nedeniyle

DGB'nin yabancı işçilere çağrısı

İşyeri İşçi Temsilciliği seçimi dönemine girdiğimiz şu günlerde bu konudaki çalışmalar da hız kazandı. Bununla ilgili olarak DGB yabancı işçilere bir çağrı yayınladı. Çağrıyı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Sevgili Yabancı Dostlarımız!
Değerli Arkadaşlarımız!

1 Mart ile 31 Mayıs 1978 tarihleri arasında tüm Federal Almanya'da işyeri işçi temsilcileri yeniden seçilecektir. Bu seçimler özellikle günümüzde büyük bir önem taşımaktadır. Yeniden seçilecek olan işyeri işçi temsilciliklerine düşen görevler tek tek işyerlerinin sınırları-

(Arkası 4.sayfada)

YORUM

TKP ideolojik ödün vermeden savaşla legale çıkacaktır

141-142.maddelerin kaldırılmasını programına almayan Ecevit Hükümeti zor durumlara düşüyor. DİSK tabanının bilinçli, savaşçı eğilimlerini dile getiren sendikalar, bölge temsilcilikleri 141-142 kaldırılmalıdır diyor. DİSK Genel Başkanı da, Başbakan Ecevit'le yaptığı görüşmede 141-142.maddelerin kaldırılması istemini iletti. Barolar Birliği ve diğer meslek örgütleri de 141-142.maddelerin kaldırılmasını talep ediyorlar. Bakanlar Kurulu'nda ve parlamento içinde de bu faşist yasaların kaldırılması isteği sürekli dile getiriliyor. Bütçe Komisyon toplantısında CHP sözcüsü Sökeli 141-142.maddeler kaldırılmalıdır dedi.

Bütün bunlar TKP'ye zincir vuran bu faşist maddelere karşı savaşın nasıl güçlendiğini gösteriyor.

Bu durum karşısında işbirlikçi burjuvazinin sözcüleri ve anti-komünizmin silahşörlüğünü kalemleriyle yürütenler de gerilemeye ve taktik değiştirmeğe başladı. Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Feyyaz Berker ve Yönetim Kurulu Üyesi Rahmi Koç Ankara'da verdikleri demeçte: "Türkiye'de Komünist Partisi kurulmalı, herkesin ne olduğu belli olmalıdır" diyorlar.

(Arkası 3.sayfada)

ESSEN'DEKİ ANMA TOPLANTISINDA 15'LER 15 KIZIL BAYRAKLA TEMSİL EDİLDİ.

Türkiye Komünist Partisi'nin Kurucuları Onbeşler

Mustafa Suphi ve Yoldaşları anıldı

Türkiye ve yurtdışında yığınsal gösteriler yapıldı,

TKP'nin selamlama mesaj'ının okunması

-Bilen yoldaş çok yaşa- belgisiyle dakikalarca alkışlandı

TKP'nin kurucusu M.Suphi ve 14 yoldaşı, öldürülmelerinin yıldönümünde Türkiye'nin birçok kentlerinde anıldılar. TKP'nin Sesi Radyo'sunun bildirdiğine göre, Ankara, Adana, İstanbul, İzmir, Kocaeli, Samsun, Sinop ve diğer illerde Mustafa Suphi ve yoldaşlarını anmak için yığınsal toplantı ve törenler düzenlendi. TKP komitelerinin, işçi sendikaları, gençlik ve kadın örgütleri ile diğer demokratik kuruluşların düzenlediği bu anma toplantı ve törenlerine binlerce kişi katıldı. İşçiler, komünistler, sosyalistler, sosyal demokratlar, gençler, emekçi kadınlar, öğretmenler, aydınlar, ilerici demokrat kişiler, binlerce yurtsever yurdun her köşesinde düzenlenen bu toplantılarda tek bir yumruk, tek bir yürek gibi bir araya geldi. Burjuvazinin canavarca işlediği bu cinayete karşı kin ve öfkesini haykırdı. TKP'nin bayrağını yükseltti, Mustafa Suphi'lerin yolunda, TKP'nin önderliğinde...

(Arkası 4.sayfada)

FRANKFURT'TAKİ ANMA TOPLANTISINA YÜZLERCE İŞÇİ, ÖĞRENCİ VE AYDINIMIZ KATILDI

NORDRHEIN-WESTFALEN'DE BİNLERCE İŞÇİ UYARI GREVİ SIRASINDA

F. Almanya'da işçiler toplu sözleşme isteklerini grevlerle dayatıyorlar

F.Almanya'da bu yılki toplu sözleşme dönemi geçmiş yıllara ölçüyle farklı ve sert geçiyor. Her yıl toplu sözleşme yaklaşırken, tekeller ve hükümet, emekçilerin haklı ücret taleplerinin işsizlik, pahalılık ve enflasyon yarattığını, ülkenin ekonomik sisteminin sarsıldığını feryat ederek, sendikaları zam taleplerinde "makul" olmaya çağırırlar.

Sendika yöneticileri ve işçiler artık şunu kesinlikle gördüler ki; son iki yılın toplu sözleşmelerinde istenilenin yarısına razı olunarak, alışılan yaşam düzeyinden ve sosyal haklardan ödünler verildiği halde; krizin, işsizliğin önlenmesi bir yana işsizlerin sayısı gittikçe artış gösteriyor. Pahalılık aynı hızıyla tırmanmaya devam ediyor. Buna karşılık artış gösteren bir şey var; tekellerin karı. Emekçiler ise şu sonucu çıkarıyorlar: gün masal dinleme günü değil; hele patronların karlarını arttırmak için taleplerden vaz

(Arkası 4.sayfada)

Yurt dışındaki işçilerimizin Maden-İş'le dayanışma eylemleri

Batıberlin'de MESS'e Karşı Maden İş'i Destekleme Komiteleri DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'e ve Başbakan Bülent Ecevit'e isteklerini de içeren birer kutlama mesajı gönderdi.

Baştürk'e gönderilen mesajda, DİSK'in savaşımı, anti- emperyalist, anti-faşist savaştaki yeri ve ulusal demokratik güçlerin birliği için yaşamsal önemi ayrıntılı biçimde anlatılıyor. Mesajın son bölümünde de şunlar belirtiliyor:

"...DİSK 6.Genel Kurulu'nda kabul edilen Maden-İş'in grev ve lokavttaki işçileri ile DİSK içindeki sendikaların işçilerinin maddi ve manevi dayanışmasının daha da geliştirilmesi kararını coşku ile karşılıyoruz. Biz Batıberlin'deki tüm yurtseverler, işçiler, emekçiler, öğrenciler Maden-İş grevinin başarıya ulaşması için tüm olanaklarımızı seferber ettik. Gruplar halinde kapı kapı dolaşarak Maden-İş'e bağış topluyoruz. Sürekli basın toplantıları, dayanışma toplantıları yapıyoruz. Sadece Aralık ayı içinde topladığımız bağışın miktarı 50 bin DM'ın üzerindedir. Ekonomik ve moral dayanışmamız giderek daha da güçlenecektir.

"DİSK'in 6.Genel Kurulu'nda alınan kararlar, özellikle emperyalizme

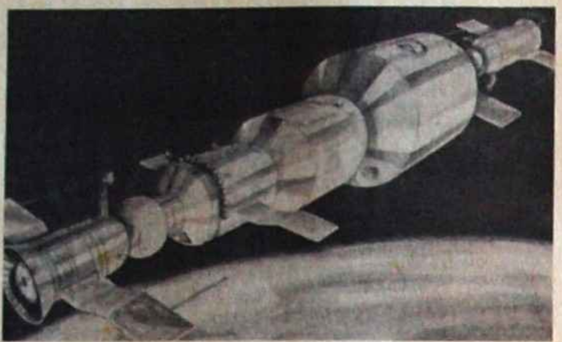

MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA KAMPANYALARINDA İŞÇİLERİMİZ BAĞIŞ YARIŞINA GİRDİLER

faşizme, ülkemizi bağımlı kılan NATO, CENTO gibi saldırgan örgütlere karşı savaşın hızlandırılması, işçi sınıfımızın düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması ve işçi sınıfının parlamentoda temsil edilmesi, özellikle de Ulusal Demokratik

(Arkası 3.sayfada)

SSCB'nin Uzay çalışmalarında büyük başarısı

SOYUZ 26, SALUT 6 VE SOYUZ 27'NIN OLUŞTURDUĞU UZAY ISTASYONU

Uzay yolculukları başlıyalıdan beri ilk kez Sovyetler Birliği üç uzay aracını birbiriyle uzayda birleştirmeyi başardı. Salut 6 uzay aracına, sancaktan Soyuz 27, küpeşteden Soyuz 26 kenetlendi. Bu kenetlenmeyle meydana gelen uzay istasyonu 33 ton ağırlığında, 30 metre uzunluğunda ve 4,15 metre genişliğinde. Böylece uzayda daha geniş çapta bilimsel araştırmalar için sürekli istasyonlar kurma girişimi başarıya ulaşmış oldu.

Daha sonra Soyuz 26 bu istasyondan ayrıldı ve yeryüzüne döndü. Kısa bir süre sonra yeni tip bir uzay aracı olan "Progres 1" de bu istasyona gönderildi ve bu araç da kenetlenme işlemini başarıyla gerçekleştirdi. Bu araç halen Salut 6 da bulunmakta olan kosmonot Yuri Romanenko ve Georgi Greçko için yeni malzemeler, gıda maddeleri ve yakıt getirdi. Böylece bu iki kosmonota uzun süre uzayda kalma olanağı sağlandı.

Bu dev teknik atılım, uzay araştırmalarının geliştirilmesi için yepyeni bir dönemin başlangıcı oldu.

Batılı burjuva basın ve yayın araçlarının Sovyetler Birliği'nin bu başarısını küçümseme çabaları, çok önceleri bir teknik aksaklık sonucu Kanada'ya düşen ve zararsızlığı yetkili makamlar tarafından da doğrulanan bir uzay aracı parçasını büyük tehlike gibi gösterme girişimleri de, artık çocukları bile kandıramıyor. Hele bu başarıları gölgelemeyi hiç te beceremiyor.

SOYUZ 26 START SIRASINDA

VE ARKADAN SOYUZ 27 YOLA ÇIKIYOR

Somali'deki işbirlikçi yöneticileri kullanan

Emperyalizm Etyopya devrimini boğmak istiyor

Etyopya'nın Ogaden bölgesine Somali birliklerinin silahlı saldırısı ile başlayan bunalım, son haftalarda daha da yoğunlaştı. Oysa ki her iki ülke halkı da sömürgeciliğe amansız savaşlar vermiş, ulusal bağımsızlıklarını kazanmış halklardır. Şimdi ise her iki ülke çözüm bekleyen ekonomik sorunlarla, halkın yaşam koşullarının iyileştirilmesi sorunlarıyla karşı karşıyadırlar. Bu sorunların komşu bir ülkeye silahlı saldırıyla çözülmeyeceği de apaçıktır.

Bu bakımdan anlaşılmaz gibi görünen son saldırıların perde arkasına baktığımız zaman tanıdık başka yüzlerle karşılaşıyoruz: Emperyalizmin Ortadoğu'da işbirlikçiliğini yapan, gericiliğin bu bölgedeki baş temsilcisi Sudi Arabistan kralı Halit, Somali'ye 400 milyon dolar kredi veriyor; Amerika, İran, İngiltere, Fransa ve Federal Almanya da kredi yarışına giriyorlar; bu kredilerle alınan silahlar, İran-Sudi Arabistan-Somali arasında kurulmuş olan hava köprüsü ile Somali'ye akıtılıyor; Somali başkenti Mogadişu hava alanında Çinden silah ve savaş malzemesi getiren Pakistan uçakları görülüyor; aynı zamanda Sudan, Etyopya'nın Eritre bölgesindeki bölücü hareketi el altından destekliyor; Etyopya'daki karşı devrimci, gerici kalıntılar destek görüyor, kışkırtılıyor; ve Somali devlet başkanı Siad Barre de bu kirli girişimlere sözde haklılık kazandırmak için Varşova Paktı ülkelerinin Somali'yi işgal edecekleri (!) yalanını yayıyor.

Ayrıca Somali'nin, petrol ulaşım yolu olan Kızıl Deniz-Aden Körfezi üzerinde stratejik bakımdan önemli bir yeri olduğu ve dünyanın en zengin uranyum yataklarından birinin de bu ülkede bulunduğu ve Amerikan Westinghouse Firması tarafından işletildiği de hatırlanırsa, durum daha bir açıklık kazanıyor.

Bu gerçekler şunu doğruluyor: Emperyalizm, Afrika politikası çerçevesi içinde Angola ve Mozambik'e karşı uyguladığı ve tutturamadığı saldırı komplosunu şimdi de Etyopya'ya karşı Somali aracılığıyla deniyor. Bir yandan Somali'ye para ve silah akıtılıyor, öte yandan da Westinghouse gibi çokuluslu şirketler ve CİA aracılığıyla, Somali'de çoğunluğu küçük burjuva askerlerinden oluşan yöneticiler elde ediliyor. ABD emperyalizmi, böyle elde ettiği yerli işbirlikçilerine, sosyalist ülkelere karşı düşmanlık ve iftira dolu propagandalar yaptırıyor ve giderek ABD-nin Somali'ye asker çıkarması için ortam ve sözde gerekçe hazırlıyor.

Beyrut'ta yayınlanan "As Sayed" gazetesinin bir haberine göre, bu propagandanın başını, Somali Başkanı Barre'nin damadı Ahmet Süleyman çekiyor. Ahmet Süleyman, Ulusal Güvenlik Dairesi Başkanı. Bu daire, Türkiye'deki MİT'in benzeri. Anlaşılan, bir süre önce CİA ajanı olarak yakalanan MİT İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı Sabahattin Savaşman Türkiye'de ne ise, Ahmet Süleyman da Somali'de O'dur.

Emperyalizmin bu çok yönlü komplosunun amacı da apaçık: Etyopya'da gerçekleştirilmiş olan ve sosyalizmi hedef alan Ulusal Demokratik Devrim'i daha beşiğinde boğmak. Bunun için de Somali'yi kukla bir araç olarak, bir sıçrama tahtası olarak kullanmak, emperyalizmin Afrika'da sarsılan egemenliğini biraz daha sürdürmeye çalışmak.

Ancak ABD ve Batı'nın emperyalist çevreleri bugün artık "dünya jandarması" rolü oynayıp, başka ülkelerin zenginliklerini diledikleri gibi sömüremiyorlar. Sosyalist ülkeler topluluğu bugün dünyada her türlü sömürünün karşısına çıkacak güçte ve ezilen halkların yanındadır. Etyopya halkı da, ulusal bağımsızlık savaşı veren her halk gibi, sosyalist ülkelerin, dünyanın ilerici güçlerinin dayanışmasını, özverili yardımlarını yanıbaşlarında bulacaklardır. Nitekim Sovyetler Birliği Haber Ajansı TASS'ın bu konuda yayınladığı resmi bir açıklamada özetle şöyle deniyor: Sovyetler Birliği her zaman saldırıya uğrayanın yanındadır ve Etyopya'nın isteği üzerine teknik-maddi savunma araçları yardımı yapmaktadır. Bu bölgede yaratılan bunalıma çözüm ancak barışçı yollardan bulunabilir ve çözümün ilk koşulu da, Somali birliklerinin Etyopya topraklarından geri çekilmesidir.

Portekiz'de Sosyalist Parti Yöneticileri halka ihanet etti

Portekiz Sosyalist Partisi (PS) Genel Sekreteri Mario Soares Hükümeti, emekçi halkın sorunlarına çözüm bulamayacağını gösterdikten sonra düşürüldü. Soares Hükümeti, toprak reformunu baltaladı... basınraltı etti. 25 Nisan Devrimi'nden sonra devletleştirilmiş olan büyük topraklar ve büyük işletmeler sahiplerine geri verildi. NATO ve Ortak Pazar karşısında teslimiyetçi bir politika izlendi. Sindirilmiş olan faşist kalıntılarının palazlanmasına göz yumuldu. Öyle ki, Soares'in bu politikası kendi partisi içinde de tepki ile karşılandı, Tarım Bakanı ile birlikte bir grup protesto için SP'den ayrıldılar. Portekiz Komünist Partisi (PKP) de doğal olarak böyle bir hükümetten desteğini çekti ve Soares Hükümeti düştü.

Buna rağmen, Devlet Başkanı Eanes hükümet kurma görevini yeniden Soares'e verdi. Gerçekte PKP ve SP, Portekiz Parlamentosu'nda, sol bir hükümet kurabilecek çoğunluğa sahiptirler. Böyle bir hükümet, PKP Genel Sekreteri Alvaro Cunhal tarafından da tek seçenek olarak gösterildi ve PKP'nin bir koalisyon için görüşmelere her zaman hazır olduğunu bir çok kez açıkladı. Gerçi bu yönde PKP ve SP arasında bazı görüşmeler yapıldı. Ancak Soares, büyük tekellerden, toprak ağalarından, Ortak Pazar ve NATO'dan yana bir hükümet programını PKP'ye dayatmak istedi. Soares, böyle bir programın PKP tarafından benimsenmeyeceğini biliyordu. Ancak sağa kaymakta olan politikası için de bir gerekçe bulmak zorundaydı. Nitekim PKP ile anlaşmaya yanaşmayan Soares, yeni hükümeti sağcı parti Demokratik Sosyal Merkez (CDS) ile kuracağını açıkladı. CDS, 25 Nisan Devrimi'ne açıkça karşı çıkan, ilerici 1976 Anayasası'na hayır oyu veren tek partidir. Faşist kalıntıları içinde toplayan CDS, Anayasa'ya, demokratik düzene, temelden karşı çıkan, yerli ve yabancı tekellerin, büyük toprak sahiplerinin ve emperyalizmin temsilcilerinin partisidir. Soares bu parti ile koalisyona giderek Portekiz emekçi halkına karşı ihanetini kanıtladı ve parti adındaki sosyalist sözcüğü ile uzaktan yakından bir ilişkisi olmadığını gösterdi.

SP yönetiminin CDS ile birleşmesi üzerine, emekçi halkın çıkarlarının gerçek temsilcisi ve koruyucusu olan Portekiz Komünist Partisi PKP, gericiliğe, bölücülüğe karşı, demokrasinin ve Nisan Devrimi'nin kazanımlarını korumak için, sosyalist emekçilerle de bir birlik kurmak ve bu birliği güçlendirmek için çalışacağını, kesinlikle açıkladı.

Soares'in bu girişimi, Portekiz Sendikalar Birliği CGTP-İntersendikal tarafından da şiddetle protesto ediliyor. CGTP-İntersendikal'e üye 214 sendikada, tüm sendikalı işçilerin yüzde 85'i, yani 1 milyon 700 bin işçi örgütlenmiş bulunuyor.

Emekçi halkın çıkarlarını koruyacak en güçlü kuruluşlar olarak PKP-nin ve CGTP-İntersendikal'in bu sağcı koalisyona karşı etkili bir muhalefet yapacağı açıktır. Bu durumda Portekiz'de seçimlerin yenilenmesi güncellik kazanmış bulunuyor. Ancak gerek Soares, gerek diğer gerici halk düşmanı politikacılar ağır bir yenilgiden korktukları için olası bir seçimden titizlikle kaçınıyorlar.

28 Kanunusani

- Ta ta aa ta ta Ha ta tta ta
  Tarih
  sınıf-ların
  mücadelesidir.

- 1921
  Kanunisani 28
- Karadeniz
- Burjuvazi
- Biz
- On beş kassap çengelinde sallanan
  On beş kesik baş
- On beş arkadaş
- Yoldaş
  Bunların sen
  isimlerini aklında tutma
  fakat
  28 kanunisaniyi unutma!

- "Siyah gece
  "Beyaz kar
  "Rüzgar
  "Rüzgar".
- Trabzondan bir motor açılıyor
- Sa-hil-de ka-la-ba-lık!
- Motoru taşlıyorlar
- Son perdeye başlıyorlar!
- Burjuva Kemalin omzuna binmiş
  Kemal kumandanın kordonuna
  Komandan kahyanın cebine inmiş
  Kahya adamlarının donuna
- Uluyorlar
- hav... hav... hak... tü
- Yoldaş unutma bunu
  Burjuvazi
  ne zaman aldatsa bizi
  böyle haykırır:
- hav... hav... hak... tü
- Gördün mü ikinci motörü?
- İçinde kim var?
- Arkalarından gidiyorlar.
- İkinci motör birinciye yetişti
- Bordaları bitişti
- Motörler sarsılıyor
  Sallıyor dalgalar.
- Hayır
  iki motörde iki sınıf çarpışıyor.
- Biz
  Onlar!
- Biz silahsız
  Onlar kamalı
- tırnaklarımız
- Kavga son nefese kadar
- Kavga
- Dişlerimiz ellerini kemiriyor
- Kamanın ucu giriyor
- girdi...

- Yoldaşlar, ey!
  artık lüzum yok fazla söze!
  Bakın göz göze
- Karadeniz
  On beş kere aç·· göğsünü,
  On beş kere örtüldü.
  Onbeşlerin hepsi
  Bir komünist gibi öldü.

Moskova

1923

Nazım Hikmet

TRABZON SAHİLLERİNDE KIRMIZI GÜLLER

Essen'deki 15'leri anma toplantısında konuşmacılardan biri 15'lerle ilgili şöyle bir anıyı anlattı.

57 yıldır her Ocak ayının 28'ini 29'una bağlıyan gecelerde Karadeniz'de, Trabzon açıklarında geçen bir olayı anlatmak istiyorum:

Her yılın 28 Ocak gecesi sayıları hiç te az olmayan bir grup kişi en temiz elbiselerini giyinip, ellerinde buket buket çiçeklerle, sandallarla sahilden denize açılırlarmış. Karadeniz'in karanlığında beraberlerinde getirdikleri meşaleleri yakarlar, kısa ve sessiz, 15'leri Anma Toplantısı yaparlarmış. Sonra, ellerindeki kırmızı gülleri Karadeniz'in karanlığına bırakıp sessizce sahile dönerlermiş. 29 Ocak sabahı Trabzon sahillerinde gezenlerin görebildiği bu kızıl güller, hep bu tarihsel gecenin belgesi olurmuş.

Hepinizin adına, ölümsüz 15'lerin bu saygın dostlarını, muhtemel ki denize açıldıkları şu sıralarda bu salondan selamlıyorum.

YORUM

(Başı 1.sayfada)

Dünün azılı anti-komünisti, MİT'in adamı, İnönü'nün damadı Metin Toker: "durumu normalleştirmekten", "legalize etmekten", "izin vermekten" söz ediyor. "Legalize olsunlar, bakalım kuvvetleri neymiş" diyor. Bu sözlerin altında çeşitli sapık akımlardan sahte komünist partileri kurdurarak yasakla, kanla, terörle önleyemedikleri TKP'nin önüne çıkmak hesabı yatıyor.

Türkiye Komünist Partisi savaşkan kadrolarına dayanarak, yüzbinlerce emekçiyle bağlanarak çetin bir savaş sonunda 141-142. maddelerin kaldırılması istemini yığınlara mal etti, bu istemi maddi bir güç haline getirdi.

Bu gün Bakanlar Kurulu'nda parlamentoda ve işbirlikçi burjuvazinin yöneticilerince TKP'nin adı çeşitli nedenlerle ortaya atılıyorsa bunun temelinde yatan yığınların bu gücüdür.

Ancak 141-142. maddelerin ceza yasasından çıkarılmasıyla sorun bitmiyor. Burjuvazinin parlamentosu bununla ilgili olarak Siyasi Partiler Yasası'nda yapacağı değişikliklerde bir takım ayak oyunları ile çeşitli sınırlamalar getirebilir. İşçi sınıfı halkımız, ilerici güçler bu tür ayak oyunlarına karşı savaşmaya kesinlikle kararlıdır. Yasada yapılacak değişiklikte TKP'nin ilkeleri, tüzüğü ve programıyla yasal çalışma özgürlüğü hiç bir sınırlama konmadan güvence altına alınmalıdır.

Öte yandan 141-142. maddelerin kaldırılıp TKP'nin yasallaşması sorunu tekelci patronların gerici politikacıların zamanlamasına bırakılamaz. Bu nedenle hükümet vakit geçirmeden harekete geçmeli ve sorunu Meclis gündemine getirmelidir.

TKP ideolojik ödün vermeden savaşla legale çıkacaktır.

MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA AMACIYLA İNGİLTERE'DE DÜZENLENEN YÜRÜYÜŞTEN BİR GÖRÜNÜŞ

Dinamik ve Statik Enerji Makineleri Kopleksi yanısıra

Sovyetler Birliği Türkiye'de 22 yeni endüstri kompleksi daha kuruyor

Türkiye bütçesinin üçte ikisini aşan yatırımların toplamı 200 milyar lira

Türk-Sovyet Ekonomik İşbirliği Karma Komisyonu'nun 2.dönem toplantısı 23-28 Aralık 1977 günleri Ankara'da yapıldı. Toplantı sonunda imzalanan protokol gereğince Sovyetler Birliği'nin yardımlarıyla 5 milyon ton kapasiteli Karadeniz Rafinerisi kurulacak; Hopa-Batum enerji hattı tamamlanacak; Çan ve Orhaneli Linyit işletmeleri ile termik santralleri kurulacak; Seydişehir Alüminyum kompleksi ve İzmir-Aliağa Rafinerisi'nin üretim kapasiteleri iki katına çıkarılacak; Arpaçay barajı tamamlanacak. Elbistan linyit işletmeleri ile hidroelektrik santralleri kuruluşunun ikinci ve son aşaması gerçekleştirilecek; Kavşak, Çatalan ve Kayraktepe barajları ile santralleri; Sinter magnezit ve refraktör kompleksi; Beypazarı linyit işletmeleri; Kayseri türbiyerleri; Hidrojen peroksit fabrikası ve Muğla Tınaz linyit işletmeleri kurulacak.

İmzalanan protokol, bunlardan başka endüstrinin çeşitli alanlarında başka işletmelerin de kurulmasını öngörüyor ve toplam 22 projeyi kapsıyor.

Geçtiğimiz yılın Mart ayında Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanan 10 yıl süreli "Ekonomik ve Teknik İşbirliği Çerçeve Anlaşması" nın kapsamı içinde gerçekleşecek olan bu işletmelerin toplam maliyeti 7 milyar dolar (yaklaşık 150 milyar lira).

Protokolda öngörülenlerin dışında yine Aralık ayında Elektromekanik Endüstrisi'nin Sovyetler Birliği tarafından kurulmasını öngören bir anlaşma daha imzalandı. Bu anlaşmaya göre Sovyetler Birliği, Türkiye'de türbin jeneratörleri ve büyük elektrik motorları üretecek olan Ağır Dinamik Enerji Makineleri Kompleksi ile güç transformatörleri, yüksek gerilim donatımı üretecek olan Statik Enerji Makineleri Kompleksi kuracaktır.

Yabancı basında bu konuda çıkan haberlere göre imzalanan her iki anlaşma 10 yıllık çerçeve anlaşmasının kapsamını da aşıyor ve 9 milyar doların sınırına yaklaşıyor. Türkiye'nin yıllık bütçesinin üçte ikisini aşan bu yardımlar dövizle değil Ortak Pazar'ın Batı Avrupa'ya sokmadığı Türkiye'nin geleneksel tarım ürünleriyle 15 yıl ve daha da uzun sürelerde ödenecek. Açıktır ki bu yardımlar en başta Türkiye'de ağır endüstrinin kurulmasını, işsizliğin azaltılmasını ve ülkemizin emperyalizme bağımlılığını hafifletmeyi hedef alıyor.

Şimdi Türkiye'nin emperyalist ülkelerle olan ekonomik ilişkilerine bir göz atmakta yarar var.

Emperyalist ülkelerin ve özellikle Amerikan emperyalizminin kapitalist dünyayı tümüyle haraca kesen en büyük tefecilik örgütü İMF ne diyor?

Şu kadar zam ve şu kadar vergi bindirilecek, kalkınma hızı düşürülecek, ücret ve maaşlar dondurulacak, tarım ürünlerinin taban fiyatları düşük tutulacak, liranın değeri de şu kadar düşürülecek diyor. Sonra adamlarım gelip bu isteklerimin yapılıp yapılmadığını yerinde inceleyecekler. Yapıldığına akılları keserse o zaman sana kredi vereceğim diyor.

İMF'nin vereceği kredi ne kadar? 45 milyon dolar. Yani Sovyetler Birliği'nin sadece çerçeve anlaşması içinde yaptığı yardımın 171'de biri. Gerçi işin gerisi var, ama şöyle: İMF "iflasa beş kala" bir ülkeye gelip o ülkeye kredi verdi mi, bu, "haydi burası her türlü yağma için en elverişli duruma getirildi" anlamında bir işarettir. Pusuda bekleyen diğer emperyalist finans kuruluşları bu işareti alır almaz aç kurtlar gibi o ülkeye dalarlar. Ve bir getiren beş götürür, on götürür. Kredi diye verilen her bir dolar ülkemizi kıskıvrak bağlamış bulunan emperyalist kölelik zincirine yeni bir halka ekler. İşte aylardır Türkiye üzerinde oynanan oyunun ve "İMF yeşil ışık yaktı, yok yakmadı" gevezeliğinin iç yüzü kısaca budur.

Halktan saklı yapılan bu karanlık alışverişten emperyalist tekeller, Koç'lar, Sabancı'lar, Eczacıbaşılar ve onların politik sözcüleri kanlı Demirel'ler, Türkeş'ler, Erbakan'lar, milyonlar, milyarlar vurarak beslenirler, yüz milyarlarca liralık borçları da halkımızın sırtına vururlar.

Türkiye'nin Sovyetler Birliği ile olan ekonomik ilişkilerinde ise yapılan yardımlar halkımızın İŞ EKMEK ÖZGÜRLÜK özlemine yöneliktir, halkımızın mutlu geleceği ve genliği içindir.

TKP'nin Sesi Radyosu'ndan

İç ve dış gericiliğin saldırılarına karşı birlik

Son günlerde Türkiye meydan savaşlarına sahne oluyor. Kars'dan Edirne'ye, İzmir'e kadar memleketin her köşesinde silah sesleri işitiliyor, bombalar patlıyor, kan akıtılıyor, insan öldürülüyor. İç gericilik faşist komandolarıyla, polisiyle, maocu provakatörleriyle silahla, kanla, kurşunla yürüyor halkımızın üstüne. Sokaktaki yurttaş, fabrikadaki işçi, okuldaki öğrenci, bürodaki memur, tarladaki köy emekçisi, her an faşistlerin kurşunlarına hedef olma korkusu içinde bir yaşam sürdürüyor. Faşistlerle elele veren maocular da faşist bir darbeye ortam hazırlama provakasyonunda ellerinden geleni ardına koymuyorlar.

Bu kanlı saldırı ve provakasyon ortamında sözde liberal geçinen kimi yazar-çizerlerin "MHP tehlike değildir, o büyüdükçe yumuşuyor" sözlerinin faşist tırmanmayı gizlemek, halkın kanlı saldırılara, kıyım ve kırımlara karşı gelişen tepkisini yatıştırmak, baş tehlikeye, baş düşmana karşı yoğunlaşan halk direnişini başka yönlere çekmek niteliği daha iyi anlaşılıyor.

Faşist Türkeş'in komandolarının ardında, MİT, CİA, Amerikan Casusluk Servisi, büyük sermaye çevreleri, Koç'lar, Sabancı'lar, Eczacıbaşı'ları duruyor. Dış gericilikle emperyalizmle elele veren bu güçler, yalnız faşist komandoları silahlandırıp halka karşı sürmekle kalmıyor, kanlı terörden, yıkımdan daha büyük pay koparma yollarını arıyorlar. Sabancı, açıkça hükümete direktif veriyor: "Emperyalizmin tefecilik örgütü İMF'nin baskılarına boyun eğmelisin, her isteğine uymalısın, hükümet benim" diyor. Egemen büyük toprak ağaları, fabrikatörleri de, hükümetten bu yönde bir politika izlemesini istiyor. İMF'nin, işbirlikçi sermaye çevrelerinin dayatmacılarına boyun eğmek demek bunalımı, korkunç yıkımı emekçi yığınların sırtına yıkma politikasını sürdürmek demektir. İMF, yüzde 30'luk devalüasyonun tamamlanmasında, işçi ücretlerinin tam anlamıyla dondurulmasında, yatırımların durdurulmasında ayak diriyor.

Bilindiği gibi, gerici- faşist karması hükümetin İMF'nin istekleri yönünde yaptığı devalüasyon, getirdiği korkunç zamlar ve asgari ücretlerin, Türk-İş'in başındaki sarı sendikacıların da yardımıyla bugünkü yaşam koşullarının çok gerisinde bir düzeyde saptanması, yerli ve yabancı tekellere yeni ayrıcalıkların tanınması, daha büyük vurgun olanaklarının yaratılması, işçi-köylü tüm emekçi yığınlarının yaşamlarını cehenneme çevirmiş, küçük ve orta dereceli işletmeleri iflasa sürüklemiştir. Tanınmış işadamlarından Soysal'ın da belirttiği gibi, düşük hükümetin İMF'ye boyun eğme politikası, sadece İstanbul'da fabrikaların çalışma kapasitesini yarı yarıya düşürmüş, bir çokları da bu yıkıma dayanamayarak döviz, hammadde ve yedek parça yetersizliğinden kapılarını üretime kapamak zorunda kalmıştır.

Dış gericilik de, Türkiye'ye, halkımıza karşı yoğun bir saldırıya geçmiştir. Amerika'nın Ankara Büyükelçisi'nin "kapılarınızı yabancı sermayeye açın, bütün hizmetler sektörünü de yabancı sermayenin kontrolüne verin" demesi, emperyalizmin ve özellikle Washington'un Türkiye'yi daha uzun yıllar kölelik zincirinde tutmak, Türkiye'ye hükmetmek niyetlerini açığa vuruyor.

Bütün bu gelişmeler, iç ve dış gericiliğin elele vererek Türkiyemizin, halkımızın üstüne dolu dizgin yürüdüğünü apaçık ortaya döküyor.

Başını CHP'nin üst yöneticilerinin çektiği hükümetin ise, iç ve dış gericiliğin yoğunlaşan bu saldırılarına karşı etkili bir savaş yürütecek bir programı yok. Hükümetin; faşistlerin kanlı saldırılarına, maocuların provakasyonlarına faşizm tehlikesine karşı bugüne kadar pasif bir tavır, komisyonlar kurmaktan öteye geçmeyen davranışları, İMF'nin baskıları ve yeni ödün koparmayı amaçlayan istekleri karşısında hiç ses çıkarmaması bu kanıyı doğruluyor.

Bu tehlikeli ortamda işçi sınıfının, ilerici demokratik güçlerin halkımızın eylem birliği, cephe birliği savaşları daha zorunlu oluyor. En başta işçi sınıfının sınıfsal temelde ideolojik ve örgütsel birliğini sağlamak, DİSK'in son kongresinde onaylanan ilkesel kararları, tabanın istemleri doğrultusunda uygulamak gerek. Demokratik hakların savunulması, sendikal özgürlüklerin genişletilmesi, faşist, anti-demokratik bütün yasaların, maddelerin kaldırılması, faşist komando yuvalarının kapatılması savaşı, bütün keskinliği ile duruyor, çözüm bekliyor.

Küçük hesaplarla DİSK'in başına gelenler, işçi sınıfının, emekçilerin bu yaşamsal isteklerini hükümetin kaderine bağlayamazlar. TKP, iç ve dış gericiliğin yoğunlaşan saldırıları karşısında CHP'nin sola açılan kanadını, birlikten yana olan sosyalist partileri, halkını, ulusunu seven yurtsever er ve subayları, astsubayları, halkın mutluluğunu ve genliğini isteyen ilerici güçleri, tüm ulusu; demokratik, anti-emperyalist, anti-faşist cephede birliğe, savaşa çağırıyor.

Yurt dışındaki işçilerimizin Maden-İş'le dayanışma eylemleri

(Başı 1.sayfada)

Cephe'nin bir an evvel hayata geçirilmesi, mecliste yenik düşen MC'ye son darbeyi vuracak, halkımızı karanlık ve acılı günlerden kurtaracaktır."

Başbakan Ecevit'e gönderilen mektupta da MC Hükümetlerinin getirdiği bunalımlar, baskı ve zulüm dile getiriliyor, yeni hükümetin yerine getirmesi gereken istemler sıralanıyor. Yeni hükümetin işbaşında kalabilmesi için önde gelen partin parlamento dışı güçlerle eylem birliği olduğu vurgulanıyor. Bu eylem birliğinin gerekliliğine ve sorunluluğuna en belirgin örnek olarak DGM'lere karşı yürütülen ve DGM'lerin önlenmesiyle sonuçlanan ortak eylem veriliyor.

HEIDELBERG

Heidelberg'de işçi ve öğrenci gençler tarafından kurulan Maden-İş'le Dayanışma Komitesi çalışmalarını sürdürüyor. Komite, Maden-İş'e bir dayanışma mesajı gönderdi. Komite'deki arkadaşlar Türkçe ve Almanca bildiriler dağıtarak grevin nedenlerini, amacını anlatıyorlar. Aynı zamanda, Maden-İş'e bağış toplama eylemlerini de sürdürüyorlar. Komite bu eylemlerde toplanan 550,-DM'ı Maden-İş'e göndermiştir.

BATI BERLİN'DE YAPILAN MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA TOPLANTILARINDAN BİRİ

Faşist güçler ölüm kusuyor

(Başı 1.sayfada)

diyor. Hükümete meydan okuyor. Bunların yanında sermayenin kiralık "Tercüman" ı, MC hükümetleri döneminde faşist cinayetlere ilişmezken şimdi "anarşi rapor" ları yayınlıyor. Ve "anarşinin tırmanışı" nı, tam da Ecevit hükümetinin kurulduğu gün başlamış gibi gösteriyor. Faşist sürüleri ise İstanbul ve Ankara'da "katil iktidar" diye uluyarak kanunsuz gösteriler düzenliyor.

Amaç bellidir: Bir yanda faşist tırmanış gemi azıya alacak, öte yandan yeni hükümetin bununla baş edemediği ve hatta bunun sorumlusu, kışkırtıcısı olduğu yaygarası koparılacak. Hükümetin aczi konusunda yeterli kamuoyu oluşturuldu mu, bundan sonra Pinochet'leri devreye sokmak kolay.

Bütün bu olup bitenler karşısında Ecevit hükümetinin tutumu nedir?

Bugünkü bunalımların, faşist cinayetlerin, akıtılan kanların baş sorumluları Demirel-Türkeş ve adamlarından hesap sorulmadı, sorulmuyor. Bu bir yana, Başbakan Ecevit, bunlarla "diyalog kurmak" tan, "işbirliği yapmak" tan söz ediyor. CHP'li saylavlar Meclis'de Marmara bölgesinden kalktıktan sonra Sinop yakınlarına düşen Amerikan U-21 casus uçağının hangi üsten kalktığını soradursun, İçişleri Bakanı Özçün, sanki Demirel'in sözcüsüymüş gibi, ABD üslerinin kapalı olduğunu iddia ediyor. Maliye Bakanı Müezzinoğlu, "Uluslararası Para Fonu'nu görmezlikten gelemeyiz... Biz Para Fonu ile bir çizgide buluşmakta yarar görüyoruz" diyor.

Yine Ecevit hemen her konuşmasında "kardeş kavgası" na son verileceğini öne sürüyor ve "gençlerin beyinlerine sevgi tohumları ekeceğiz" diyor.

Hangi kardeş kavgası? Ne sevgisi? Ortada olan; dişinden tırnağına kadar silahlanmış profesyonel katillerin gizli ellerce yönetilen saldırıları ile bu saldırılardan kendini korumak ve temelli kurtulmak isteyen halkın can güvenliği savaşıdır.

İşte, can güvenliğini sağlamak ve Türkiye'nin sorunlarını çözümlemek iddiasıyla işbaşına gelen Ecevit hükümetinin tutumu özetle budur. Üstelik hükümette belirleyici role sahip olan CHP üst yöneticileri, kendilerine hükümet olmanın yolunu açan ilerici demokratik güçlerle, sınıf sendikalarıyla işbirliğinden kaçınma tutumlarını da inatla sürdürüyorlar.

Ecevit ve arkadaşları ilerici demokratik güçleri dışlayarak, Ortak Pazar, NATO, ABD emperyalizmi ve İMF-le uzlaşarak ülkemizin hangi sorunlarını çözümleyecek? Türkiye'yi kıvrandıran bunalımlar bu güçlerden kaynaklanmıyor mu? Seçimler öncesinde Ecevit, "Türkeş bir tabancadır. Asıl katil, onu kullanan Demirel'dir" diyordu. Şimdi Ecevit'in bu katillerle işbirliği yaparak can güvenliğini sağlayacağına kim inanır? Hükümetin bu pasif ve uzlaşmacı tutumu can güvenliğinin sağlanmasını bir yana bırakalım, faşizmin daha bir kudurganlıkla tırmanmasına yolu açmaktan başka bir sonuç vermiyor. Bu tırmanış halkımıza ağır kayıplar verdire verdire giderek hükümeti de tehdit etme noktasına gelecektir. Unutmamak gerekir ki, emperyalizm ve yerli işbirlikçileri, Türkiye'ye kanlı faşist bir diktatörlük dayatma hesaplarından vazgeçmiş değildir. Bunların başka seçenekleri yoktur ve Ecevit hükümeti gibi ara çözümlere de uzun süre şans tanımak niyetinde değildir.

Böylesi bir tehlikeye karşı geç kalmamak için emperyalizmin ekonomik, politik ve askersel bloklarına karşı bir politikayı benimseyip uygulamaya koymak, içeride ise bunalımın sorumlularından, halkın katillerinden hesap sormaya yönelmek kaçınılmazdır. Kuşkusuz bu yöneliş katil Demirel'lerle Türkeş'lerle değil, ilerici demokratik güçlerle, sınıf sendikalarıyla TKP ile diyaloğu ve işbirliğini zorunlu kılar. TKP tüm sözlü ve yazılı yayınlarında biricik çözüm yolunu gösteriyor: Türkiye'yi bunalımlardan çekip kurtarmak, halkımızı esenliğe kavuşturmak, can güvenliğini sağlamak, demokratik hakları genişletip güvence altına almak için ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği zorunludur. Bu güçlerin ortak hükümeti zorunludur.

TKP'NİN SESİ RADYOSU

HER GÜN TÜRKİYE SAATİYLE 10.10 DA, ORTA AVRUPA SAATİYLE 9.10 DA KISA DALGA 31.5 VE 48.5 METRELERDEN, AYRICA SALI VE PERŞEMBE AKŞAMLARI ORTA AVRUPA SAATİYLE 21.15 TE ORTA DALGA 908 KHZ 330 METRE ÜZERİNDEN DİNLENEBİLİRSİNİZ.

Mustafa Suphi ve Yoldaşları anıldı

(Başı 1.sayfada)
cülüğünde ileri demokratik bir Türkiye'yi kurma kararlılığını bilinçli bir heyecanla dile getirdi.

Federal Almanya'nın çeşitli kentlerinde de aynı bilinç ve heyecanla Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı anıldılar. F.Almanya'nın çeşitli bölgelerinde "Onbeşleri Anma Komiteleri" kuruldu. Komitelerin haftalar süren titiz çalışmaları ile 21- 28 Ocak günleri arasında her bölgede anma toplantıları düzenlendi. Bu toplantılara işçilerimiz yığınlarla katıldılar. Sınıflarının ilk önderlerini bu 15 komünist kahramanı bir kez daha andılar ve bu anma toplantılarından bilenmiş olarak,gönlerinin çelik aynasında 15'lerin resmiyle ayrıldılar. Çeşitli uluslardan gelen konuklar ve selamlama mesajları tüm toplantılarda proleterya enternasyonalizmi bayrağını , TKP'nin bayrağı ile birlikte yükselttiler. KURTULUŞ muhabirleri bu toplantıları yakından izledi.

FRANKFURT: "Frankfurt ve Çevresi Onbeşleri Anma Komitesi"nin hazırladığı "Onbeşleri Anma Toplantısı" 27 Ocak Cuma günü Frankfurt'ta yapıldı. Saat 19.00'da başlıyan toplantıya kadın,erkek,genç yüzlerce işçimiz ve diğer uluslardan işçiler,parti temsilcileri katıldı. Açılış konuşmasında "Frankfurt ve Çevresi Onbeşleri Anma Komitesi" temsilcisi , onbeşlerin yaşam yolunu,onların ve partileri Türkiye Komünist Partisi'nin bugüne dek sürüp gelen savaşım yolunu anlattı. Konuşmacının sözleri sık sık "TKP'ye Özgürlük, Suphiler Ölmez,Bilen Yoldaş çok yaşa" belgileri ve coşkulu alkışlarla kesildi.

Daha sonra Alman Komünist Partisi DKP Hessen Eyaleti Sekreteri Sepp Mayel bir selamlama konuşması yaptı. Mayel'in kürsüye gelmesi üzerine salon,alkışlarla ve " Yaşasın Uluslararası Dayanışma "," Yaşasın DKP,Yaşasın TKP " belgileri ile sarsıldı. Sepp Mayel,DKP'nin işçilerimizle,işçilerimizin öz partisi TKP ile kardeşliğini,dayanışmasını dile getirdi,dakikalarca alkışlandı.

Şili Komünist Partisi,İran Komünist Partisi TUDEH,Yunanistan Komünist Partisi,Portekiz Komünist Partisi,İtalyan Komünist Partisi ve İspanya Komünist Partisi temsilcileri de yaptıkları dayanışma konuşmalarında,Mustafa Suphi ve yoldaşlarını saygıyla andılar,Türkiye Komünist Partisi ile ardıcıl dayanışmalarını duyurdular,sevgi gösterileri ve coşkun alkışlarla karşılandılar.

Anma Toplantısı'nda daha sonra DGB Frankfurt Bölge Sekreteri Friede Hahn'ın da bir selamlama mesajı okundu.

Programın daha sonraki bölümünde Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nden,Sovyetler Birliği ve Türkiye İşçi Sınıfı savaşım tarihinden slaytlar gösterildi. Ayrıca,TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ.Bilen'e, Alman Demokratik Cumhuriyet'nde Karl Marx Nişanı verilişini gösteren kısa bir film de "Bilen Yoldaş çok yaşa"belgileri ve sağnak şeklinde alkışlarla karşılandı.

İstanbul'da 1 Mayıs 1977 filminin gösterilmesi de coşku gösterileri ile karşılandı ve program Onbeşler'in anısına uygun bir görkemlilikle sona erdi.

ESSEN: Onbeşler'i Anma Haftası Ruhr Bölgesi'nde de canlı ve coşkun bir biçimde geçti. Köln,Duisburg,Bochum,Münster ve Essen kentlerinde de düzenlenen yığınsal anma toplantılarına binlerce işçimiz katıldı. Essen'de 28 Ocak akşamı yapılan toplantıyı binden fazla işçimiz tek bir yumruk,tek bir yürek gibi izledi.

Essen'de Onbeşler'i Anma Toplantısı'nın yapılacağı salonun kapıları daha açılmamış. Ama koridorlar daha erken saatlerde dopdolu. Görevli kollukları takmış dal gibi gençler dolaşıyor. Erkek ,kadın ,yaşlı, genç işçiler öbek öbek olmuşlar,kararlı ve bilinçli bir bekleyiş içindeler. Salona çıkan merdivenlerin başında Onbeşler'in büyük boy resimleri yan yana asılmış. Aralarında TKP Genel Sekreteri İ.Bilen'in de resmi var. Kalabalık yavaş yavaş kapıların önünde birikiyor.

Biraz sonra kapılar açılıyor ve salon bir anda doluyor. Bin kişilik bir salon. Kapıdan girişte ilk göze çarpan,karşı duvara boydan boya asılmış kırmızı bez üzerindeki belgi "Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük". Sahnede kızıl bir pano üzerinde Mustafa Suphi'nin büyük boy bir portresi ve solunda kendisinin şu sözleri "Hapis,zindan,kan,ateş,halkın savaşını,milli kurtuluş ve demokrasi hareketini durduramaz". Ön planda Mustafa Suphi'nin bir başka portresi,karşısında TKP Genel Sekreteri İ.Bilen'in portresi. Sahnenin sağ tarafında işçi sınıfının yiğit ozanı Nazım Hikmet'in bir portresi ve sol tarafında "ATILIM bizimdir,oku ve okut" belgisi yer almış. Duvarlar boydan boya "Onbeşleri Anma Komiteleri"nin bastırdığı plakatlarla donatılmış.

Mustafa Suphi'lerin anısını yücelten kısa bir konuşmadan sonra 3 dakikalık saygı duruşu başlıyor. 15 Alman,Kürt,Türk emekçi ellerinde işçi sınıfının kızıl bayrakları, her biri bir şehidin anısına,sahneye çıkıyor ve üç dakika boyunca gerilere gidiyoruz ve onbeşleri Karadeniz'in karanlık sularından koparıp yanımıza aramıza alıyoruz.Anlamlı, bilenmiş suskunluk, kavga seslerine gebe bir suskunluk.

Sonra 15 kızıl bayrak salonun iki yanına diziliyor ve bütün program boyunca dimdik yükseliyor.

Konuşmacılar Mustafa Suphi'lerin yaşam ve savaş yolunu, Türkiye'nin sosyo politik ve ekonomik gelişimini,Türkiye Komünist Partisi'nin tarihini,savaş yolunu yurt dışındaki işçilerimizin TKP saflarında barış, sosyalizm ve toplumsal ilerleme savaşımlarını dile getiriyorlar.Alman Komünist Partisi DKP preziydum üyesi Kurt Fritsch,kardeş partilerin , kardeş işçilerin dayanışmasını, ortak savaşımını sergiliyor. "Yaşasın uluslararası dayanışma" belgileri salonu çınlatıyor. Daha sonra Büyük Oktober Sosyalist Devrimi'nin 60. yıldönümünü yansıtan bir film alkışlarla "Yaşasın Sovyetler Birliği Komünist Partisi" belgileri ile karşılanıyor.

Program boyunca "TKP"ye Özgürlük Suphiler ölmez; Bilen yoldaş çok yaşa;TKP,TKP" belgileri kulaklardan , dudaklardan,yüreklerden eksilmiyor. Ve bu coşkun,enternasyonalist Anma Gecesi gerilerden hız alıp ilerilere doğru şahlanan yiğit yüreklerin, sahnede dalgalanan bayrakların kızıllığında,hep bir ağızdan " Enternasyonal" marşını söylemeleriyle sona eriyor.Binden fazla bilenmiş yürek yeniden savaş saflarına atılıyor.

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ PREZİDYUM ÜYESİ KURT FRITSCH ESSEN'DEKİ ONBEŞLERİ ANMA TOPLANTISINDA SELAMLAMA KONUŞMASINI YAPARKEN

TKP'nin Onbeşler'i anma komitelerine mesajı

Türkiye Komünist Partisi 27 ve 28 Ocak günleri F. Almanya'da 15'LERİ ANMA GECELERİ düzenleyen 15'LERİ ANMA KOMİTELERİ'ne bir selamlama mesajı gönderdi.Bu Gece'lere katılanların olağanüstü dayanışma ve sevgi gösterileri arasında okunan mesajı olduğu gibi yayınlıyoruz:

MUSTAFA SUPHİ'LERİ ANMA KOMİTESİ'ne,

Değerli Dostlar,

57 yıl önce 28 Ocak'ı 29'a bağlayan gece,Türkiye tarihinin en canavarca cinayetlerinden biri işlendi.Burjuvazi Türkiye işçi sınıfının önderlerini,Türkiye Komünist Partisi'nin kurucusu ve başkanı Mustafa Suphi ile Merkez Komitesi'nden 14 yoldaşımızı kahpece bir tuzağa düşürerek Karadeniz'de boğdurdu.Burjuvazi,bu cinayet ile emekçi halkımızın, bağımsızlık,kurtuluş ve özgürlük savaşımını da Karadeniz'de gömmek; sömürü,talan ve baskı düzenini sürdürmek istiyordu.Burjuvazi,Mustafa Suphi ve yoldaşlarını öldürdü,ama onların işçi sınıfımız ve halkımız için hazırladığı, miras bıraktığı kurtuluş programını,savaş örgütü TKP'yi yok edemedi,yenemedi.57 yıl boyunca Mustafa Suphi'ler büyüye büyüye,devleşe devleşe yaşadılar, yaşıyorlar.Bu Gece'nin örgütlenmesi bunun en canlı örneklerindendir.

Dostlar,Batı Alman işçi sınıfının öncü örgütü kardeş Alman Komünist Partisi DKP'li yoldaşların gerek bu Gece'nin hazırlanmasında,gerekse her tür savaşımızda TKP'ye,Türkiye işçi sınıfına gösterdikleri yardım ve dayanışmayı hiç bir zaman unutmayacağız. Bu yardım ve dayanışma proleterya enternasyonalizminin canlı örneklerindendir.Bu Gece'yi hazırlayan,bunun başarılı olması için çaba harcayan bütün kardeş ve dostlarımıza bir daha candan teşekkür ederiz.

TKP Merkez Komitesi
28 Ocak 1978

15'LERİ ANMA TOPLANTILARI TKP'YE ÖZGÜRLÜK SAVAŞIMININ BİR PARÇASI İDİ

Hollanda'daki turist işçilerin protesto yürüyüşü büyük yankı uyandırdı

Hollanda'nın başkenti Lahey'de turist işçilerin haklarını almak için 28 Ocak 1978 Cumartesi günü bir protesto yürüyüşü yapıldı.

1975 yılında çıkarılan turist işçilerle ilgili af yasasındaki boşluklardan yararlanan patronlar,aracılar ve satılmış tercümanlar,sahte belgeler veriyorlardı.Hollanda Polisi'ninde bu durumu bilerek önlem almaması binlerce turist işçiyi güç durumda bıraktı.

Yürüyüşü Hollanda Eşitlik Komitesi,Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği HTIB,Hollanda Faslı İşçiler Komitesi KMAN ve Pakistan Refah Birliği birlikte organize ettiler.

Türkiyeli işçiler yürüyüş boyunca "Turist işçilere af","Vatanda iş isteriz","Ulusal Demokratik Cephede birleşelim" ,"İşçi Sınıfının Partisi'ne Özgürlük" belgilerini haykırdılar.

Protesto yürüyüşüne Hollanda basını geniş yer verdi.O geceki televizyon haberlerinde ise yürüyüş ilk sırada yer aldı,büyük yankı uyandırdı.

Yürüyüşten sonra Faslı ve Türkiyeli işçiler Amsterdam'da ortak bir gece düzenlediler. Gece'ye ilgi beklenenin üstünde oldu.

Öte yandan 1 Şubat 1978 günü yabancı işçilerin temsilcileri ve avukatları,Hollanda Adalet Bakanlığı Meclis Komisyonu üyeleri ile bir toplantı yapacaktır ve turist işçilere haklarının verilmesini isteyeceklerdir.

DGB'nin yabancı işçilere çağrısı

(Başı 1.sayfada)
nı aşmaktadır.İşyeri işçi temsilciliklerinin etkin katkısı olmadan,işsizliği acil olarak ortadan kaldırma sorununun üstesinden gelinemez.

İşyeri işçi temsilciliklerinin işyerlerindeki çalışmaları,hem Alman işçiler,hem de yabancı işçiler için büyük önem taşımaktadır.İşe alınma,başka işe verilme ve işten çıkarılma durumlarında olduğu gibi, iş güvenliği,akordların saptanması veya firma konutları dağıtımı gibi bir çok konularda işyeri işçi temsilciliklerine düşen haklar,işverenin keyfi davranışlarının önlenmesi işyerlerinin güvenliğinin sağlanması ve işyerlerinin insana yaraşır bir biçime sokulması yönünde etkili olma olanağı vermektedir.

Bu gibi görevlerin altından ancak,sendikaları ile sıkı işbirliği yapan aktif işyeri işçi temsilcileri kalkabilirler. 7.5 milyon işçi hizmetli ve memurun örgütlü bulunduğu Alman Sendikalar Birliği ve ona bağlı sendikalar önemli bir güç oluşturmaktadırlar.Bu güç ağırlığını işyeri işçi temsilciliklerinden yana koymaktadır ve bundan böyle de onları etkin bir biçimde destekleyecektir.

Birlik ve beraberlik içerisinde başarılar elde etmemiz 1978 işyeri işçi temsilciliği seçimleri için de önemini korumaktadır.Bu nedenle adayların saptanmasında,bu adayların demokratik ve sendikal tutumları ölçüt alınmalıdır. Grupçu düşünceler, gruplar kurma girişimleri bölünmeye,dolayısıyla işçilerin gücünün zayıflamasına yol açar. Aynı şekilde, ulusal gruplara bölünmeler, işçilerin birlik ve bütünlüğüne zarar verecektir.

Alman Sendikalar Birliği,yabancı işçilerin de işyeri işçi temsilcisi olarak seçilebilmeleri için başarıyla uğraş vermiştir.Bu nedenle,yabancı işçilerin de aday olmalarını beklemektedir.DGB,şimdiye kadar olduğundan daha fazla yabancı arkadaş seçmeleri için,tüm çalışanlara çağrıda bulunmaktadır.İşyeri işçi temsilciliği seçimleri,yabancı işçilerin çalışma alanında eşit haklara sahip olduklarını bir kez daha göstermelidir.

Önümüzdeki işyeri temsilciliği seçimleri,sadece bu nedenlerden dolayı yabancı işçiler için de büyük önem taşımakla kalmıyor.Şunu da iyice bilmek zorundayız: Olayların dışında kalmayıp işyeri temsilciliklerine aktif, çalışkan sendikacıları getirmemiz gerekiyor.

Alman Sendikalar Birliği bu nedenlerle,tüm çalışanları, oylarını DGB sendikacılarının adaylarına vermeye çağırıyor.

ATILIM'I oku ve okut

F.ALMANYA'DAKİ

(Başı 1.sayfada)
geçen günü hiç değil.Bu gerçeği toplu sözleşme görüşmelerinin başladığı işkollarında görüyoruz: 20 bin liman işçisi,yüzde 9 zam talebi için 7 limanda,3 gün süreyle 1945-ten bu yana ilk grevini uyguladı. Grev oylamasına katılanların yüzde 97,12'si grevden yana oy kullandı. Büyük bir disiplin içinde geçen grev sonunda alınan yüzde 7 zam,bir başarıdır.Metal işçilerinin yüzde 7.5 ile 8 arasında değişen zam taleplerine karşı patronların yaptığı yüzde 3,5 zam teklifini Metal Sendikası haklı olarak "dayanılmaz kışkırtma" olarak niteliyor ve reddediyor.56 bin metal işçisi toplu sözleşme isteklerini pekiştirmek için uyarı grevine gittiler.

Madenlerde çalışan işçiler,yüzde 8 fazla ücretle birlikte izin paralarının da arttırılmasını talep ediyorlar.Toplu sözleşme görüşmeleri ikinci tura girdiği halde,patronlar hiç bir karşı teklifte bulunmadılar.

Basım Ve Kağıt İşçileri Sendikası,isteklerinde ücret garantisi yanında,kalifiye işçilerin işyerlerinin garantisine ağırlık veriyor.

FİDEF'in düzenlediği Eğitim Kurultayı

(Başı 1.sayfada)
1527'si Gymnasium (Lise) ve 1.719'u Realschule'ye gidiyordu.Ancak bunların çoğunluğu doktor,öğretmen,konsolosluk memuru vb.çocuğu idi.İşçi çocuklarının sayısı ise oldukça azdı. Daha 1976 yılında Federal Almanya-da yeni doğan çocukların yüzde 20'i yani.130 bin'i yabancı işçi çocuğu idi.Bu oran 1977 yılında daha da artmıştır.Araştırmalar göstermiştir ki,yabancı çocukların sayısı gelecek yıllarda da artmaya devam edecektir...

Çocuklarımızın ve gençlerimizin vasıflı bir eğitimden geçmesini,günümünde görüldüğü ölçüde engellemeye kalkan her kişi ateşle oynamaktadır.Böylece; hem Türk hem de Almanlar arasında kontrol edilemeyecek milliyetçi tavırların taban bulmasına sebep olacak ve zamanla her iki taraf arasında anlamsız sosyal çatışmalar doğuracak,sosyal bir patlayıcı madde yığılıp duruyor.

Yabancı demokratik işçi örgütleri arasında en büyüğü ve Federal Almanya'daki Türk işçilerinin 65 mahalli derneğini bağrında toparlamış tek birlik örgütü olarak, çözümünün Alman halkını da yararının dokunacağı,böylesi ortaklaşa ve hassas bir sorunun çözümüne fiilen katılma isteğinde ve yeteneğinde olduğumuzu göstermek istiyoruz...

Tüm demokratları, sendikacıları işçi kardeşlerimizi,ana babaları,öğretmenleri ve ilgi duyan herkesi EĞİTİM KURULTAYI'ına katılmaya çağırıyoruz."

Kurultay'a katılmak ve programını öğrenmek isteyenler şu adrese başvurabilirler:

Föderation der Türkischen Arbeitervereine in der BRD e.v.
Lichtstr.31 - 4 Düsseldorf
Tel: 0211-664284

KURTULUŞ.............................. ..... 15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi : TTO........Sorumlusu..........:..........TTO Yönetim Kurulu
Adres (Anschrift): KURTULUŞ..............Katzbach str.3-1 Berlin 61
Konto Numaramız: ....Türkische Sozialisten Gemeinschaft
Postscheckamt Berlin-West 239 388-139
Fiyatı: 50 Pf.................................Yıllık Abone : 25 DM
Baskı: Verlag/Druck Westberlin....Pfalzburgerstr. 20/1-1 Berlin 31